

19 Ιουλίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΣΧΗ ΦΙΛΩΝ 7ΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΆΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΕΓΚΩΜΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 155/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Αργία η τελευταία ημέρα καταχώρισης — Η προσφυγή ασκήθηκε εμπρόθεσμα την επομένη εργάσιμη.

- 5 Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική σε αντίθεση με εκτελεστή πράξη — Όροι και συνέπειες — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση απόρριψης ένστασης κατά της επιβολής τέλους σκυβάλων.
- 10 Οι αιτητές προσέβαλαν την απόρριψη της ένστασής του κατά της επιβολής τέλους αποκομιδής σκυβάλων, σε βάρος τους, χωρίς να στραφούν κατά της ίδιας της πράξης επιβολής του τέλους.
- 15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:
- 20 Τελευταία ημέρα καταχώρισης της προσφυγής εν προκειμένω, είναι η 12/2/1995. Επειδή όμως η 12/2/1995 ήταν Κυριακή, ορθά και εμπρόθεσμα ο αιτητής καταχώρισε την προσφυγή την επομένη, 13/2/1995. Το ότι η προσφυγή στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης που απέρριψε την ένσταση του αιτητή ημερομηνίας 23/11/1994, είναι φανερό τόσο από το αιτητικό της προσφυγής όσο και την αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή. Εκείνο που προσβάλλεται είναι αποκλειστικά η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 29/11/1994 που απέρριψε την ένσταση του αιτητή και όχι η απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους σκυβάλων στον αιτητή, ημερομηνίας
- 25

10/10/1994.

Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται εις τούτο από την απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Xenis Larkos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 2189. Ότι δηλαδή δεν προσβάλλεται η πρώτη απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους εν αντιθέσει προς την *Xenis Larkos* (ανωτέρω) όπου προσβάλλετο και η αρχική απόφαση. Αν στην παρούσα υπόθεση προσβάλλετο και η αρχική απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους, ημερομηνίας 10/10/1994, δε θα υπάρχε καμία αμφιβολία ότι θα ήταν εκπρόθετη. 10

2. Βεβαιωτικές είναι οι πράξεις/αποφάσεις που βεβαιώνουν ή επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο άλλης προγενέστερης εκτελεστής πράξης και δεικνύουν εμμονή της διοίκησης στην προηγούμενη 15 της απόφαση.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 10/10/1994 με την οποία επιβλήθηκαν τα τέλη αποκομιδής σκυβάλων στον αιτητή είναι εκτελεστή διοικητική πράξη 20 που μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή εντός 75 ημερών από την ημερομηνία που περιήλθε σε γνώση του αιτητή.

Ο αιτητής όμως, αντί να ασκήσει το δικαίωμά του αυτό, υπέβαλε 25 ένσταση στο Συμβούλιο. Τέτοια όμως ένσταση δεν προβλέπεται ειδικά από τον περί Δήμων Νόμο, Ν. 111/85 ως έχει τροποποιηθεί. Με την ένσταση δεν προβλήθηκε κανένα νέο ουσιώδες στοιχείο ούτως ώστε να δικαιολογείται επανεξέταση της εκδοθείσας απόφασης. 30

Με την απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 απορρίφηκε απλά η ένσταση του αιτητή. Αυτό σημαίνει ότι καμία νέα ζήτηση δεν είχε γίνει αφού δεν είχαν προβληθεί νέα στοιχεία και ότι το Συμβούλιο εξέφρασε εμμονή στην προηγούμενη απόφασή του. Συνεπώς πρόκειται για βεβαιωτική πράξη και όχι εκτελεστή απόφαση. 35

3. Οι ισχυρισμοί του αιτητή ότι δε διεξήχθη από το Συμβούλιο η δέουσα ζήτηση και ότι η απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 είναι αναιτιολόγητη καθώς επίσης ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά δέσμια ενέργεια λόγω του προκαθορισμού των τελών, καθίστανται 40 άνευ αντικειμένου.

Ο βεβαιωτικός χαρακτήρας της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 29/11/1994 παρασύρει και εκμηδενίζει τους πιο πάνω ισχυρισμούς

4 Α.Α.Δ. Λέσχη Φίλων 7ης Τέχνης Κύπρου κ.ά. ν. Δήμου Έγκωμης

του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Larcos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2189,

Zenios Closures Ltd. v. Δήμου Λεμεσού (1993) 4 A.A.Δ. 1535,

10

Zenios Cans Ltd. v. Δήμου Λεμεσού (αρ. 2) (1993) 4 A.A.Δ. 2084.

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Έγκωμης με την οποία απέρριψε την ένσταση των Αιτητών για τα τέλη αποκομιδής σκυβάλων που τους επεβλήθηκαν για το 1994.

20 Α. Δικομίτη για Λ. Γεωργιάδη, για τους Αιτητές.

20

Α. Λικούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Έγκωμης (εν τοις εφεξής “το Συμβούλιο”), ασκώντας τις έξουσίες που του παρέχει το άρθρο 84(ζ) και 87(ι)(γ) του περί Δήμων Νόμου αρ. 111/85, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 14(α) του Νόμου 25/86, ενέκρινε σε συνεδρία του που έγινε στις 16/9/1994 τον τελικό κατάλογο φορολογίας αποκομιδής σκυβάλων για το έτος 1994 που ετούμασε η Διαχειριστική Επιτροπή του Δήμου.

35 Ο Συμβούλιο ως αρμοδία αρχή ασκώντας τις πιο πάνω εξουσίες, επέβαλε στον αιτητή που διατηρεί Λέσχη με την επωνυμία “Λέσχη Φίλων 7ης Τέχνης Κύπρου”, στην Οδό Αλκαίου αρ. 15 που βρίσκεται εντός των δημοτικών ορίων του Δήμου Έγκωμης, το ποσό των £200,- σαν δικαιώματα ή τέλη αποκομιδής σκυβάλων για το έτος 1994 και στις 10/10/1994 απέστειλε προς αυτόν τη σχετική ειδοποίηση επιβολής του εν λόγω τέλους.

40

Ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 23/11/1994 υπέβαλε ένσταση ισχυριζόμενος ότι η λέσχη που διατηρεί είναι κλειστή έξι μήνες το χρόνο με περιορισμένο αριθμό μελών και περιορισμένη ποσότητα σκυβάλων. Υπενθύμισε δε ότι τον προηγούμενο χρόνο,

μετά από σχετική ένστασή του, μειώθηκαν τα τέλη σκυβάλων στο ποσό των £150,=.

Το Συμβούλιο απέρριψε την υποβληθείσα ένσταση με επιστολή του προς τον αιτητή ημερομηνίας 29/11/1994. Θεωρώ σκόπιμο όπως παραθέσω αυτούσια την επιστολή απόρριψης της αίτησης η οποία έχει ως εξής:

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας ημερομηνίας 23.11.94 σχετικά με ένστασή σας για τα τέλη αποκομιδής σκυβάλων που σας επεβλήθηκαν για το 1994 και σας πληροφορώ ότι τα τέλη αυτά επιβάλλονται με βάση τους κανονισμούς που καθορίζουν το ανώτατο όριο για μονάδες κατοικίας, γραφεία, καταστήματα, εργοστάσια, ξενοδοχεία και άλλα υποστατικά. Το ύψος του τέλους καθορίζεται από την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου με βάση την κατά το δυνατό κάλυψη του κόστους της προσφερόμενης υπηρεσίας.

Η ένστασή σας έχει εξεταστεί με βάση τα πιο πάνω και τα δικαιολογητικά που έχετε δώσει και αποφασίστηκε όπως:

(α)

(β)

(γ) Η ένστασή σας απορριφθεί.”.

Στις 13/2/1995 καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι πριν τη λήψη της απόφασης για φορολογία του αιτητή, δεν έγινε η δέουσα έρευνα, η δε απόφαση του Συμβουλίου είναι αναιτιολόγητη. Επίσης, ισχυρίζεται ότι η ένστασή του δεν εξετάσθηκε απομικά, αλλά απορρίφθηκε κατά δέσμια ενέργεια του Συμβουλίου, λόγω του προκαθορισμού των τελών και ότι στην πράξη δεν υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου επί της ενστάσεως που υπέβαλε.

Το καθ' ου η αίτηση Συμβούλιο εγείρει δύο προδικαστικές ενστάσεις:

(α) Ότι η επίδικη πράξη ή απόφαση δεν είναι εκτελεστή αλλά βεβαιωτική και

(β) Ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

Αρχίζοντας από τη δεύτερη προδικαστική ένσταση και μετά από σχετική έρευνα του φακέλου, έχω διαπιστώσει ότι αυτή δεν ευσταθεί. Η προσφυγή στην πραγματικότητα στρέφεται εναντίον

5 της απόρριψης της ένστασης, απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή δι' επιστολής τημερομηνίας 29/11/1994. Με βάση αυτή

την ημερομηνία, τελευταία ημέρα καταχώρησης της προσφυγής (εντός 75 ημερών), είναι η 12/2/1995. Επειδή όμως η 12/2/1995 ήταν

10 Κυριακή, ορθά και εμπρόθεσμα ο αιτητής καταχώρησε την προ-

σφυγή την επομένη, 13/2/1995. Το ότι η προσφυγή στρέφεται μόνο

15 εναντίον της απόφασης που απέρριψε την ένσταση του αιτητή ημε-

ρομηνίας 23/11/1994, είναι φανερό τόσο από το αιτητικό της προ-

σφυγής όσο και την αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή. Εκείνο

που προσβάλλεται είναι αποκλειστικά η απόφαση του Συμβουλί-

15 ου ημερομηνίας 29/11/1994 που απέρριψε την ένσταση του αιτητή

σκυβάλων στον αιτητή, ημερομηνίας 10/10/1994.

Η παρούσα υπόθεση διαφοροποιείται εις τούτο από την από-

20 φαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Xenis Larkos v. Republic*

(1987) 3 C.L.R. 2189. Ότι δηλαδή δεν προσβάλλεται η πρώτη από-

φαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους εν αντιθέσει

προς την *Xenis Larkos* (ανωτέρω) όπου προσβάλλετο και η αρχι-

κή απόφαση. Αν στην παρούσα υπόθεση προσβάλλετο και η αρχι-

25 κή απόφαση του Συμβουλίου για την επιβολή του τέλους, ημερο-

μηνίας 10/10/1994, δεν θα υπήρχε καμία αμφιβολία ότι θα ήταν εκ-

πρόθεσμη.

Έρχομαι τώρα να εξετάσω την πρώτη προδικαστική ένσταση

30 του Συμβουλίου, ότι η απόφασή του όπως εκφράζεται στην επι-

στολή προς τον αιτητή ημερομηνίας 29/11/1994 είναι απλώς βε-

βαιωτική προηγούμενης απόφασης και ως εκ τούτου δεν είναι δυ-

νατή η προσβολή της με προσφυγή, ως μη εκτελεστή διοικητική

πράξη.

35 Βεβαιωτικές είναι οι πράξεις/αποφάσεις που βεβαιώνουν ή

επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο άλλης προγενέστερης εκτελεστής

πράξης και δεικνύουν εμμονή της διοίκησης στην προηγούμενη

της απόφαση. Στην απόφαση της Ολομέλειας *Xenis Larkos* (πιο

πάνω), στη σελίδα 2211-2212, αναφέρονται τα εξής:

40

"A confirmatory act or decision is an act or decision of the administration which repeats the contents of a previous executory act and signifies the adherence of the administration to a course already adopted.

An act is confirmatory of a previous act if the following elements are present:

(a) Identity of the issuing authority.

5

(b) Identity of the person or persons to whom it relates.

(c) Identity of the procedure.

(d) Identity of the reasoning; and

10

(e) Identity of the order.

If a new inquiry is carried into the matter, the act which contains a confirmation of an earlier one, may be subject to a recourse - (see Tsatsos - Application for Annulment, 3rd Edition, pp. 132-133; *Kyprianides v. Republic* (supra); *Goulielmos v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 883, at pp. 894-896).".

15

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόφαση του Συμβουλίου ημερομηνίας 10/10/1994 με την οποία επιβλήθηκαν τα τέλη αποκομιδής σκυρόβαλων στον αιτητή είναι εκτελεστή διοικητική πράξη που μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή εντός 75 ημερών από την ημερομηνία που περιήλθε σε γνώση του αιτητή.

20

Ο αιτητής όμως, αντί να ασκήσει το δικαίωμα του αυτό, υπέβαλε ένσταση στο Συμβούλιο. Τέτοια όμως ένσταση δεν προβλέπεται ειδικά από τον περί Δήμων Νόμο, αρ. 111/85 ως έχει τροποποιηθεί. Με την ένσταση δεν προβλήθηκε κανένα νέο ουσιώδες στοιχείο ούτως ώστε να δικαιολογείται επανεξέταση της εκδοθείσας απόφασης.

25

Με την απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 απορρίφθηκε απλά η ένσταση του αιτητή. Αυτό σημαίνει ότι καμία νέα έρευνα δεν είχε γίνει αφού δεν είχαν προβληθεί νέα στοιχεία και ότι το Συμβούλιο εξέφρασε εμμονή στην προτυπούμενη απόφαση του. Συνεπώς πρόκειται για βεβαιωτική πράξη και όχι εκτελεστή απόφαση (Βλέπε *Zenios Closures Ltd. v. Δήμου Λεμεσού* (1993) 4 Α.Α.Δ. 1535 και *Zenios Cans Ltd. v. Δήμου Λεμεσού* (αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 2084).

35

Σχετικό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας στην απόφαση *Larkos* (ανωτέρω), από τη σελίδα 2199:-

40

“It is further established that when an application is made for reconsideration of the case and a decision is given based on the same factual and legal basis confirming the previous one, such new decision is merely a confirmatory one and as such it can neither be the subject matter of a recourse nor in any way suspend or revive the 75 days time for challenging the original decision (see, *inter alia*: *Zivlas v. Municipality of Paphos* (1975) 3 C.L.R. 349; *Ioannou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1002; *Peletico Ltd. v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1582; *Kritikos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2638).”.

(Βλέπε επίσης “Η Αίτηση Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας” του Θ. Τσάτσου, σελ. 131-132 και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας (1929-1959), σελ. 240).

Κρίνω, κατά συνέπεια, ότι η απόφαση επί της ενστάσεως του αιτητή ημερομηνίας 29/11/1994 η οποία κοινοποιήθηκε σ' αυτόν, συνιστούσε πράξη βεβαιωτική και κατ' επέκταση όχι εκτελεστή.

Ενόψει της πιο πάνω κατάληξης μου, οι ισχυρισμοί του αιτητή ότι δεν διεξήχθη από το Συμβούλιο η δέουσα έρευνα και ότι η απόφαση ημερομηνίας 29/11/1994 είναι αναιτιολόγητη καθώς επίσης ότι το Συμβούλιο ενήργησε κατά δέσμια ενέργεια λόγω του προκαθορισμού των τελών, καθίστανται άνευ αντικειμένου.

Ο βεβαιωτικός χαρακτήρας της επίδικης απόφασης ημερομηνίας 29/11/1994 παρασύρει και εκμηδενίζει τους πιο πάνω ισχυρισμούς του αιτητή.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.